

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2164/2019
30.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Бућковић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ Д.О.О. из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1616/18 од 15.03.2019. године, на седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1616/18 од 15.03.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1616/18 од 15.03.2019. године, у преиначујућем делу.

Образложење

Основни суд у Горњем Милановцу, пресудом П 187/18 од 24.09.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде штете због немогућности коришћења кат.парцеле број .. и .. КО ... у 2014. и 2015. години, укупан износ од 154.611,00 динара, са законском затезном каматом од 24.09.2018. године као дана пресуђења, па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде (став први изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 244.674,00 динара, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде (став други изреке).

Виши суд у Чачку, пресудом Гж 1616/18 од 15.03.2019. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Горњем Милановцу П 187/18 од 24.09.2018. године, у ставу првом изреке (став први изреке). Преиначио је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Горњем Милановцу П 187/18 од 24.09.2018. године, тако што је обавезао туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 121.284,00 динара, у року од осам дана по пријему пресуде (став други и трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је преиначена одлука о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију,

као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У образложењу је указао да Виши суд у Чачку нема уједначену судску праксу по питању трошкова парничног поступка, што доводи до различитих одлука по истим правним питањима.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађања, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП је прописано да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и када се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се ревизијом побија другостепена пресуда у преиначујућем делу, којим је одлучено о трошковима поступка, то у том делу ревизија тужиоца није дозвољена, с обзиром на то да ревизија када трошкови поступка представљају споредно тражење није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ни на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2., којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да је преиначена одлука о трошковима поступка донета у спору мале вредности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**